

[Stetter.]

nemført det ene industriskadelige lovforslag efter det andet. Lad mig nævne to eksempler blandt mange, nemlig den midlertidige importafgift og forslaget om at forhøje beskatningen af fortjenesten på særlig indkomst. Allerede under behandlingen af importafgiften fik vi en næsten endeløs række beviser på dens skadelige virkninger, og strømmen er fortsat op til i dag. Den kommer fra virksomheder over hele landet, også fra dem i egnsudviklingsområderne. Med forslaget om en højere beskatning af særlig indkomst modarbejder regeringen direkte udflytning, fordi virksomhederne beskattes hårdt af fortjenesten ved salg af det gamle anlæg.

Regeringens politik er inkonsekvent, og jeg opfordrer handelsministeren til at varetage industriens interesser på en anden og mere effektiv måde. Ministeren kan ikke købe sig aflad med dette forslag, som ikke kan løse de industrisvage områders erhvervsproblemer. Disse er nøje knyttet til væksten i dansk industri.

Selve lovforslaget indeholder en række småændringer og supplementter til de hidtil anvendte regler plus en meget væsentlig ændring, nemlig forslaget om at forlade statsgarantierne til fordel for direkte statslån.

Til de første, mindre ændringer hører ministerens bemærkninger i fremsættelsestalen om at markedsføre egnsudviklingstanken. Jeg har tidligere foreslået den idé her i folketinget og været med til at praktisere den i Nordjylland, og jeg finder stadig, at den er rigtig og hensigtsmæssig. Det er simpelt hen nødvendigt, at virksomheder i ind- og udland får kendskab til de fordele, loven byder på. Det fremgår, at de regionale egnsudviklingsudvalg får overladt denne opgave, og det er formentlig meget fornuftigt. Men der skal nødvendigvis en central styring og samordning til, for ellers risikerer man, at indsatsen bliver tilfældig og virkningsløs.

Forslaget om i særlige tilfælde at yde statslån til anskaffelse af bolig for medarbejdere, der følger en udflyttet virksomhed, overrasker mig noget. Det fremgår af bemærkningerne, at lånene skal forrentes med markedsrenten og tilbagebetales over 5-10 år. Det er jo ganske almindelige vilkår, som

enhver bank eller sparekasse arbejder under, og jeg kender intet pengeinstitut, der vil nægte at udføre en sådan forretning. Jeg kan derfor ikke se nogen rimelighed i, at staten skal påtage sig denne opgave. Det gælder jo om ikke unødigt at udvide offentlig administration.

Den afgørende ændring er forslaget om at indføre direkte statslån i stedet for statsgarantiordningen. Ministeren fremfører nogle begrundelser, som vi må have nærmere belyst i udvalget. Der er her tale om en fundamental ændring, som kan skabe alvorlige forvridninger i konkurrencen mellem virksomhederne både lokalt i de industrisvage områder og på landsplan, og vi må derfor være aldeles overbevist om, at forslagets skadelige virkninger ikke er større end dets gavnlige. Det kan jo tænkes, at trægheden med hensyn til at benytte den bestående garantiordning ikke udelukkende skyldes de fremførte motiveringer, men andre årsager, f. eks. at der simpelt hen ikke findes kapitalnødlidende rentable projekter.

Har ministeren drøftet dette nye udspil med kapitalmarkedsrådet? Den konservative folketingsgruppe har ikke noget ansvar for dette råd, men nu har vi det, og så må det være oplagt at debattere ændringen i den kreds. Vi opretholder som bekendt en temmelig omfattende og streng kreditbegrænsning, og de foreslåede direkte statslån må betegnes som en omgåelse. Det forekommer derfor ganske rimeligt og sømmeligt at inddrage de implicerede parter i kreditbegrænsningsaftalerne i overvejelserne vedrørende den foreslåede nyordning.

Regeringens udspil ligner betænkelig meget en start på en statslig investeringsbank og den skal ikke etableres under dække af egnsudviklingshensyn. Den vil være en så bemærkelsesværdig nydannelse, at den i så fald skal frem i fuldt dagslys.

Så vidt jeg kan skønne, er forslaget om støtte med direkte statslån endvidere lige på kanten af, hvad EF-traktaterne tillader. Ministeren siger bl. a. i sin fremsættelsestale, at det er hans bestemte opfattelse, at industrien i højere grad end hidtil kan forbedre sin konkurrenceposition ved at udnytte lovens finansielle muligheder. Det er ikke mindst denne bemærkning, der i øvrigt forekommer mig noget udiplomatisk, som